

Evanghelia lui Pavel: 1. Evanghelia care a fost propovăduită înainte de răstignirea lui Isus

Matei 4.17: *De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască, și să zică: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape.”*

Luca 16.16: *Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește ...*

Marcu 1.14: *După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galileea, și propovăduia Evanghelia [Împărăției] lui Dumnezeu ...*

Creștinul care afirmă – și oricât de învățat ar fi el -, că este numai *o singură* veste bună, *o singură* Evanghelie, arată o lipsă fundamentală referitoare la înțelegerea căilor lui Dumnezeu. El nu cunoaște adevărul dispensațional; și probabil el este mai mult decât aceasta – poate fi, că el respinge conștient adevărul dispensațional.

Evrei 4.2: „Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor cuvântul, care le-a fost propovăduit, nu *le-a* ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit.” Găsim aici că vestea bună referitoare la intenția lui Dumnezeu de a elibera pe Israel din Egipt și a-l duce în Canaan este numită „veste bună”. Evanghelia, care ne este adusă nouă, o găsim în 1 Corinteni 15.1-11, și chiar mai mult decât aceasta, așa cum vom vedea.

Este o altă veste bună, pe care vrem s-o studiem acum. Este „Evanghelia Împărăției”. Înainte de răstignirea lui Hristos a fost predicată „Evanghelia Împărăției”. Ea era vestea bună, că Împărăția era aproape (Matei 4.17; Luca 16.16; Marcu 1.14). Propovăduirea avea loc prin Ioan Botezătorul (Matei 3.12), prin Împăratul Însuși (Matei 4.17) și prin ucenici (Matei 10.7). Respingerea Împărăției în legătură cu Hristos înjosit a condus, vorbind omenește, la amânarea Împărăției. Desigur toate acestea erau în mâna suverană a lui Dumnezeu. Dar în acest timp trebuia să aibă loc crucea. Și astfel Împăratul pleacă într-o țară depărtată, ca să primească o Împărăție și apoi să revină (Luca 19.12). Între timp Împărăția există, însă nu în putere și glorie, ci, asemenea unei taine, sub o formă tainică. Când Hristos va veni, ca să supună pe vrăjmașii Săi (Luca 19.27; Psalm 110.1,2; Apocalipsa 19.11-21, și așa mai departe), atunci El va domni minunat sau în glorie înaintea bătrânilor Lui (Isaia 24.23; compară cu Psalm 2; Zaharia 14.8,9; și așa mai departe); aceasta va fi atunci Împărăția în putere. Acum însă avem Împărăția și răbdarea (Apocalipsa 1.9).

Evanghelia Împărăției va fi iarăși predicată (Matei 24.14), și anume prin rămășița iudaică în timpul celei de-a șaptezecă săptămână-an a lui Daniel (Daniel 9), când urâciunea pustiirii va fi în Ierusalim (Daniel 9; 12.11; Matei 24.15; Apocalipsa 13.15). Propovăduirea Împărăției va fi reluată. Însă aceasta nu înseamnă că creștinătatea are o a doua șansă. Oamenilor, care *acum* resping Evanghelia, dacă vor trăi atunci, li se va trimite o lucrare de rătăcire, „ca să creadă o

minciună; pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți” (2 Tesaloniceni 2.11,12).

Rezultatul acestei propovăduiri viitoare a Evangheliei Împărăției îl găsim în Apocalipsa 7.9-17 și în Matei 25.31-46. Credința oilor se arată conform cu Iacov 2; credința nu se arată prin faptele Legii, ci prin faptele vieții. Când ei vor primi mesajul și pe mesageri (pe frații Împăratului – iudeii), atunci aceasta va da naștere la roadele credinței. Astfel de „oi” vor fi binecuvântate în Împărăție, când Hristos va sta pe tronul gloriei Sale. Actualmente El nu stă pe tronul gloriei, ci pe tronul Tatălui (compară cu Matei 25.31 și Apocalipsa 3.21). Din aceasta nu trebuie să se tragă în mod greșit concluzia, că Evanghelia, pe care noi o propovăduim, sau ar trebui s-o propovăduim, nu conține lucruri referitoare la Împărăție (Faptele Apostolilor 14.22; 19.8; 20.25; 28.23; 28.3-31). Esențialul este că noi nu predicăm „Evanghelia Împărăției”, aceasta înseamnă, că Împărăția este aproape. Noi predicăm lucruri referitoare la Împărăție sub aspectul ei moral, în etapa ei tainică și în forma ei de putere, când Hristos va domni [în Împărăția de o mie de ani].

Nota redacției

Redacția mesagerul-creștin este răspunzătoare pentru publicarea articolului de mai sus. Aceasta nu înseamnă că neapărat ea este de acord cu toate celelalte gânduri ale autorului publicate (desigur cu excepția articolelor publicate de redacție) și dorește să atragă atenția, să se țină seama de toate gândurile și practicile autorului, pe care el le face cunoscut în alte locuri. „Cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun” (1 Tesaloniceni 5.21).